

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

KALEVAGATAN 6 - HELSINGFORS 10
Telefon (växel) 642511 Postgiro 120811
Affärsbankerna Andelskassorna Sparbankerna konto 5041

Cirkulär nr 17/73

19.10.1973

Till arbetspensionsanstalterna

Till Riksdagen har 28 september innevarande år avlåtit regerings proposition med förslag till lag angående ändring av 1 § lagen om barnbidrag samt till lagar om ändring och upphävande av vissa andra till reformen av systemet för utjämning av familjekostnaderna anslutna lagar. Förslagets väsentligaste innehåll utgör de åtgärder som strävar till att förnya det nuvarande systemet för utjämning av familjekostnaderna i sin helhet.

Med förslaget strävar man till att förbättra barnfamiljernas utkomtskydd genom att höja bidragsnivån och att utplåna eftersläpningen i bidragens köpvärde. Samtidigt strävar man till att förbättra det stöd som är avsatt för barn som vårdas i hemmet, så att stödet blir rättvisare i förhållande till andra former av barndagvård än det är för närvarande. Man strävar även till att understöden i större utsträckning än hittills kommer familjer med dåligt utkomtskydd till del.

Närmast i syfte att höja bidragsnivån och utplåna eftersläpningen samt för att stöda vården av barn i hemmet föreslås vissa ändringar i lagen om barnbidrag, i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt och lagen om sjömanskatt.

För uppnående av de övriga ovan avsedda målen föreslås att lagen om familjebidrag och lagen om specialbarnbidrag upphävs samt att lagen om förskott på underhållsbidrag, folkpensionslagen, lagen om frontmannapension, lagen om vårdbidrag för barn, lagen om pension för arbetstagare, lagen om statens pensioner och lagen om pension för riksdagsmän ändras.

Som tidpunkt för lagarnas ikraftträdande föreslås, till de delar det är möjligt, 1 januari 1974, till övriga delar, 1 juli samma år. Förslagets detaljerade innehåll framgår av bifogade bilaga.

Efter det lagarna blivit fastställda kommer Pensionsskyddscentralen att ge noggrannare direktiv om deras tillämpning.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Aarre Metso

Pentti Koivisto

Bilaga: avskrift av regeringens proposition
LA.JL.KH

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
angående ändring av 1 § lagen om barnbidrag samt till lagar
om ändring och upphävande av vissa andra till reformen av
systemet för utjämning av familjekostnaderna anslutna lagar.**

De stora strukturförändringarna i vårt samhälle under de senaste årtiondena har lett till att samhällsstödet åt barnfamiljerna blivit otillräckligt. I det tidigare samhället, där jordbruket intog en dominerande ställning, betydde flera barn att familjens produktionskraft ökade, medan ett nytt barn i familjen numera i främsta rummet innebär en ökning av familjens konsumtion och medför betydande merkostnader. Statistiken visar, att den genomsnittliga åldern för det första äktenskapets ingående kontinuerligt har sjunkit bland såväl männen som kvinnorna. År 1968 var sagda ålder för männen 22,5 år och för kvinnorna 21,2 år. Vid det första barnets födelse var barnets far i genomsnitt 23,6 år och modern i genomsnitt 22 år. Hälften av alla barn föds av kvinnor under 24 år. Under de fyra första äktenskapsåren föds 65,8 % av barnen.

Av ovannämnda siffror kan man dra den slutsatsen, att barnen föds i ett skede då föräldrarna är unga och har den lägsta inkomsten samtidigt som det ekonomiska läget ytterligare belastas av grundanskaffningar för hemmet liksom även av nödvändigheten att skaffa sig egen bostad och i många fall ett yrke. Denna situation får ofta två följder: å ena sidan sjunker nativiteten, emedan makarna väntar med att skaffa sig barn till en senare ekonomiskt sett lämpligare tidpunkt, och å andra sidan tar mödrarna av ekonomiska skäl i ökad omfattning förvärsarbete utanför hemmet. Sistnämnda omständighet leder åter till ett ökat behov av dagvårdsplatser för barn, vilket ger upphov till problem på två olika plan.

Ett utvecklande av systemet för familjekostnadernas utjämning har redan länge pågått utan någon helhetspräglad analys. Då man sökt förbättra förmånerna endast genom partiella reformer i olika lagar, har lagstiftningen blivit ett komplicerat och oändamålsenligt system, som det är svårt för genomschnittsmedborgaren att förstå och vars genomförande också bereder myndigheterna stora svårigheter och i förhållande till resultatet oskäligt mycket arbete. Av systemets förmåner är dessutom vissa av den storleksskallen, att de knappast längre har någon familjepolitisk betydelse.

Vid en totalrevidering av systemet för familjekostnadernas utjämning borde man enligt regeringens uppfattning söka förbättra barnfamiljernas utkomstskydd genom att höja bidragsnivån och utplåna eftersläpningen i bidragens köpvärde. Samtidigt borde man för uppnående av större rättvisa i förhållande till andra former av barndagvård söka förbättra det stöd, som är avsett för barn som vårdas i hemmet. Vidare borde man genom bidragssystemets förenhetligande och förenklande i större utsträckning än hittills söka uppnå att understöden kommer familjerna med det sämsta utkomstskyddet till del.

För åstadkommande av en totalrevidering av systemet för familjekostnadernas utjämning föreslår regeringen i förevarande proposition att vissa till systemet hörande lagar ändras eller upphävs. Vidare har beaktas de avsedda ändringarnas inverkan på den övriga lagstiftningen, bl. a. på pensions- och beskattningslagstiftningen. Närmast i syfte att höja bidragsnivån och utplåna eftersläpningen samt för att stöda värden av barn i hemmet föreslås vissa ändringar i lagen om barnbidrag (541/48) samt i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt (888/43) och lagen om sjömansskatt (208/58). För uppnående av de övriga ovan avsedda målen föreslås åter ändringar i lagen om familjebidrag (375/43) och lagen om specialbarnbidrag (538/60) upphävs samt att i lagen om forskott på underhållsbidrag (281/63), folkpensionslagen (347/56), lagen om frontmannapension (294/71), lagen om vårdbidrag för barn (444/69), lagen om pension för arbetstagare (395/61), lagen om statens pensioner (280/66) och lagen om pension för riksdagsmän (329/67).

Lagen om barnbidrag samt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt och lagen om sjömansskatt.

Det har konstaterats att barnbidraget under de senaste tio åren förlorat ca 20 % av sin köpkraft. För att återföra bidraget till den nivå som gällde år 1962 föreslås, att barn-

bidragens belopp höjs med sagda procentsats från nuvarande nivå.

Emedan det avdrag om 60 mark per barn, som vid statens inkomstbeskattning får göras från inkomstskatten, inte motsvarar sitt syfte att tjäna som en utjämning av familjekostnaderna, föreslås detta avdrag avskaffat. Genom att höja barnbidraget med motsvarande belopp kan stödet bättre än förut kanaliseras till de ekonomiskt sämst ställda familjerna utan att förmanerna till de familjer, som tidigare fick göra nämnda avdrag, blir mindre.

Det dyrortsavdrag om 70 mark per barn, som vid statens inkomstbeskattning får göras från inkomsten, har visat sig vara oändamålsenligt och av synnerligen ringa betydelse. Regeringen föreslår därför att även detta avdrag avskaffas och att statens sålunda ökade skatteinkomster används för utvecklandet av systemen för familjekostnadernas utjämning.

De i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt föreslagna ändringarna förutsätter, att motsvarande ändringar görs även i lagen om sjömansskatt. Dessutom är en mindre ändring i beskattningslagen (482/58) av nöden.

De ovannämnda skattelagsändringarna kan verkställas särskilt för sig, och de har inte heller någon betydelse för den planerade totalrevideringen av beskattningssystemet.

Med anledning av det nedan nämnda förslaget om att upphäva lagen om familjebidrag föreslår regeringen för att de i sagda lag avsedda förmånerna skall bli partiellt ersatta, att barnbidraget för det fjärde barnet och varje senare barn måtte höjas med ett belopp motsvarande familjebidraget i kommun tillhörande den dyraste kommungruppen, dvs. med 140 mark om året.

Efter de ovan föreslagna regleringarna skulle barnbidraget för det första barnet utgå med 380 mark om året, för det andra barnet med 444 mark om året, för det tredje barnet med 516 mark om året och för det fjärde barnet och varje senare barn med 656 mark om året.

Lagen om familjebidrag.

Emedan de i lagen om familjebidrag avsedda förmånerna utgår med tämligen obetydliga belopp, föreslås att lagen upphävs. Familjebidraget utgör för närvarande, beroende på till vilken dyrhetsklass kommunen hör, 120—140 mark om året per barn, som är berättigat till familjebidrag. Familjebidragets avskaffande skul-

le kompenseras så, att graderingen i fråga om barnbidrag utsträcker till det fjärde barnet. Familjebidraget till arbetsförmögen vårdnadshavare skulle bli kompenserat genom vissa ändringar i folkpensionslagen. Det familjebidrag, som utbetalas för ungdomar vilka fortsätter sina studier, kunde kompenseras genom en senare förhöjning av den i lagen om studiestöd (28/72) avsedda studiepenningen.

Lagen om specialbarnbidrag.

För förenklande av systemet för familjekostnadernas utjämning föreslås även lagen om specialbarnbidrag bli upphävd. Förmånerna enligt denna lag föreslås i detta sammanhang bli inrymda i lagen om förskott på underhållsbidrag, folkpensionslagen och lagen om vårdbidrag för barn. Det specialbarnbidrag, som utbetalas till ungdomar vilka fortsätter sina studier, skulle beaktas vid en förhöjning av den i lagen om studiestöd avsedda studiepenningen.

Lagen om förskott på underhållsbidrag.

Sådant barn utom äktenskap, till vilket på grund av underhållspliktigs död eller avsaknad av underhållsavtal eller domstolsutslag rörande underhållsbidrag tidigare har utbetalats specialbarnbidrag, skulle enligt förslaget utfå underhållsstöd av en storlek motsvarande förskottet på underhållsbidraget, dvs. 60 mark i månaden. I och med sagda förmån skulle förmånerna i denna grupp stiga betydligt jämfört med specialbarnbidraget enligt lagen om specialbarnbidrag, vilken enligt förslaget skulle upphävas. Emedan nämnda barns utkomstmöjligheter i allmänhet är betydligt sämre än övriga barns, har förhöjningen dock ansetts skälig.

Folkpensionslagen.

Då behovet av det i folkpensionslagen avsedda barn tillägget kan härledas till liknande orsaker som behovet av den i familjepensionslagen avsedda barnpensionen, nämligen till avsaknaden av den ena eller vardera av två arbetsföra vårdnadshavare, borde barn tillägget bestämmas enligt samma grunder som barnpensionen. För barn, av vars föräldrar den ena uppbär folkpension, borde dess belopp utgöra 20 procent av det sammanlagda beloppet av folkpensionens grunddel och den fulla understödsdelen till ensamstående person i barnets

boningskommun; dvs. för närvarande 54, 50 och 45 mark i månaden i de olika kommungrupperna.

Detta förslag skulle för folkpensionstagarnas vidkommande täcka i understödsdelen ingående barntillägg samt för folkpensionstagares barn under 16 år utbetalt specialbarnbidrag och familjebidrag.

Lagen om vårdbidrag för barn.

Tillämpningsområdet för lagen om vårdbidrag för barn föreslås sålunda utvidgat, att den lägre åldersgränsen för rätt till vårdbidraget slopas. Dessutom skulle lagens hjälplöshetsdefinition göras mildare så, att lagen skulle omfatta samtliga barn under 16 år, vilka i detta nu åtnjuter specialbarnbidrag till följd av hjälplöshet.

För undvikande av onödiga kostnader till följd av det mellan folkpensionsanstalten och staten rådande redovisningsförfarandet vore det samtidigt ändamålsenligt att förenkla finansieringssystemet så, att folkpensionsanstalten skulle svara för samtliga kostnader i anslutning till vårdbidraget för barn.

Arbetspensionslagarna.

När till folkpensionen läggs ett av pensionstagarens övriga inkomster oberoende barntillägg måste arbetspensionslagarnas stadganden om barntillägg omprövas. Förenklandet av systemet för familjekostnadernas utjämning får inte leda till att arbetspensionstagarnas totalpensionsskydd försämrats, och barntilläggen behövs därför alltjämt i arbetspensionerna. Den betydande höjningen av folkpensioneringens barntillägg kräver dock en revidering av stadgandena rörande arbetspensionernas samordning. Att vid samordningen av arbetspensioner beakta folkpensionens barntillägg till oförändrat belopp skulle innebära ett alltför komplicerat förfarande. Därför har det ansetts motiverat att föreslå en något förenklad lösning, vilken i allmänhet skulle leda till samma slutresultat men förvaltningsmässigt sett vore lättare att genomföra.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås de i arbetspensionslagarna ingående samordningsstadgandena sålunda ändrade, att vid samordningsgränsens beräkning till utgångspunkt i stället för 66 procent av samordningsgrunden skulle tas 60 procent och att härifrån på samma sätt som hittills skulle avdras folkpensionens

grunddel. För att icke låginkomsttagarnas pensionsskydd skulle bli sämre än för närvarande, borde nämnda avdrag likväl icke överstiga 6 procent av samordningsgrunden.

Kostnader.

Förhöjningen av barnbidragen med 20 % skulle uppskattat enligt läget år 1974 för staten medföra en kostnadsökning på ca 33 miljoner mark, den allmänna förhöjningen av barnbidragen med 60 mark en kostnadsökning på ca 67 miljoner mark och barnbidragets gradering fram till och med det fjärde barnet en kostnadsökning på ca 7,3 miljoner mark. Kostnaderna för de föreslagna ändringarna i lagen om förskott på underhållsbidrag kan uppskattas till ca 1,4 miljoner mark. Å andra sidan skulle upphävandet av lagen om familjebidrag innebära en inbesparing på ca 7,8 miljoner mark samt upphävandet av lagen om specialbarnbidrag en inbesparing på ca 11,8 miljoner mark och överflyttningen av den totala finansieringen av vårdbidragen för barn på folkpensionsanstalten en inbesparing på ca 2 miljoner mark. På grund av ändringarna i beskattningslagarna uppskattas ökningen av statens skatteinkomster till ca 69 miljoner mark. Statens nettoutgifter skulle sålunda genom de föreslagna lagändringarna öka med ca 18,1 miljoner mark.

Folkpensionsanstalten skulle till följd av de föreslagna ändringarna dessutom år 1974 åsamkas en merkostnad på inalles ca 29 miljoner mark, varav 8 miljoner mark skulle bero på vårdbidraget för barn samt 6 miljoner mark på av Folkpensionsanstaltens medel erlagda familjebidrag och specialbarnbidrag. Från början av år 1975 skulle merkostnaderna för Folkpensionsanstalten enligt nuvarande kostnadsnivå vara ca 37 miljoner mark. Med anledning av sänkningen av understödsdelskostnaderna inbesparas ca 1 miljon mark både av statens och kommunernas understödsdels andel.

Lagarnas ikraftträdande.

Förhöjningen av barnbidragets nivå skulle genomföras räknat från 1.7.1974 och de övriga förhöjningarna av barnbidraget räknat från ingången av år 1974. Räknat från sistnämnda tidpunkt skulle även lagen angående ändring av lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt, lagen angående ändring av lagen om sjömansskatt, lagen om ändring av beskattningslagen,

lagen angående ändring av lagen om förskott på underhållsbidrag samt lagen angående ändring av lagen om vårdbidrag för barn tillämpas.

Den föreslagna ändringen av folkpensionslagen kunde däremot träda i kraft tidigast 1. 7. 1974. Emedan de föreslagna ändringarna av 4 § lagen om frontmannapension, 8 § lagen om pension för arbetstagare, 13 och 14 §§ lagen om statens pensioner samt 8 § lagen om pension för riksdagsmän är nära förknippade med förslaget till ändring av folkpensionslagen, skulle även nämnda lagändringar träda i kraft 1. 7. 1974. På motsvarande sätt skulle man enligt förslaget förfara vid upphävandet av lagen om specialbarnbidrag och lagen om

familjebidrag. Då en del av de i sistnämnda lagar avsedda förmånerna emellertid enligt lagförslagen angående förskott på underhållsbidrag och vårdbidrag för barn skulle komma att erläggas räknat från 1. 1. 1974, skulle tillämpningen av lagen om specialbarnbidrag och lagen om familjebidrag enligt förslaget redan räknat från 1. 1. 1974 begränsas så, att de i dessa lagar avsedda förmånerna skulle utgå endast till mottagare av folkpension. De sålunda uppkomna kostnaderna skulle redan räknat från 1. 1. 1974 erläggas av folkpensionsanstaltens medel.

Med stöd av vad ovan anförts förelägges Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

angående ändring av 1 § lagen om barnbidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 1 § 2 mom. lagen den 22 juli 1948 om barnbidrag, sådant detta lagrum lyder i lag av den 1 juni 1962 (337/62), som följer:

1 §.

Barnbidragets belopp är 380 mark om året. För det andra barnet till nedan i 3 § nämnd person, som är berättigad att lyfta barnbidrag, utgår barnbidraget dock med 444 mark om året, för det tredje barnet med 516 mark om året samt för det fjärde och varje följande barn med 656 mark om året, förutom då barnet på sätt som i 6 § avses åtnjuter vård på anstalt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1974, dock sålunda, att barnbidragets belopp från och med den 1 januari 1974 till utgången av juni månad samma år för det första barnet till person, som är berättigad att lyfta barnbidrag, är 328 mark om året, för det andra barnet 380 mark om året, för det tredje barnet 440 mark om året samt för det fjärde och varje följande barn 580 mark om året.

Lag

angående ändring av lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

I enlighet med Riksdagens beslut *upphäves* 48 § 2 mom. lagen den 19 november 1943 om inkomst- och förmögenhetsskatt (888/43), sådant detta lagrum lyder senast permanent ändrat genom lag av den 23 december 1947 (951/47), samt *ändras* i lagen 29 § 1 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag av den 29 december 1967 (612/67), 29 § 5 mom., sådant det lyder i lag av den 29 juni 1961 (340/61), och 46 § som följer:

29 §.

Skattskyldig person, som under skatteåret varit bosatt i Finland såsom i 7 § 2, 3, 4 och

5 mom. sägs, må utöver vad i 25, 26 och 28 §§ är stadgat avdraga:

5) på sådan ort, där levnadskostnaderna äro kännbart högre än i allmänhet i landet, ett av finansministeriet årligen fastställt belopp, högst 100 mark, då fråga är om ogift person, franskild eller efterlevande make eller om makar, vilka enligt 11 § 1 mom. skola beskattas var för sig såsom skilda skattskyldiga, samt högst 170 mark, då fråga är om makar, vilka skola beskattas på grundvalen av deras sammanräknade inkomst;

Finnes bland delägarna i oskiftat dödsbo i Finland barn till den avlidne, som under skatteåret försörjts med boets medel, beviljas boet för barnets del för åren efter det, då dödsfallet inträffade, i 1 mom. 3, 4, 6 och 9 punkterna avsedda avdrag, av det i 6 punkten avsedda avdraget dock högst så mycket, som avdraget skall höjas på grund av försörjningen av barnet. Är efterlevande make delägare i dödsbo, beviljas boet nämnda samt i 1 mom. 7, 8 och 12 punkterna avsedda avdrag även för den efterlevande makens del. Har denne under skatteåret haft sådan inkomst, för vilken han skall beskattas särskilt för sig, göras nämnda avdrag i fråga om barn samt efterlevande make, som är delägare i dödsboet, från boets inkomst endast till den del de icke få avdragas från den efterlevande makens inkomst eller denna icke förslår för dessa avdrag.

46 §.

Skattskyldiga fysiska personer hänföres med avseende på ålder, äktenskapsförhållanden och försörjningsplikt till följande tre skatteklasser:

I skatteklassen omfattar tjugofyra år fyllda ogifta personer, franskilda, änklings eller änkor eller på grund av söndring i äktenskapet varaktigt åtskilda boende makar, vilka icke under skatteåret försörjt minderårigt barn eller därförinnan under minst tio år försörjt barn under sjutton år;

II skatteklassen omfattar gifta personer, vilka vid skatteårets utgång varit gifta minst tre år och vilka icke under skatteåret försörjt minderårigt barn eller därförinnan under minst tio år försörjt barn under sjutton år, så ock ogifta personer, franskilda, änklings eller änkor eller på grund av söndring i äktenskapet varaktigt åtskilda boende makar, vilka icke fyllt tjugofyra år och vilka icke fullgjort ovan åsyftade försörjningsplikt;

III skatteklassen omfattar andra än till I eller II skatteklassen hörande fysiska personer.

Öppna, kommandit- och rederibolag samt därmed jämförliga sammanslutningar hänföres till III skatteklassen.

Dödsbo hänföres till III skatteklassen.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1974.

Lag

angående ändring av 15 och 16 §§ lagen om sjömansskatt.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 15 och 16 §§ lagen den 16 maj 1958 om sjömansskatt (208/58) som följer:

15 §.

Vid fastställande av inkomst- och förmögenhetsskatt på sjömans inkomst i land lägges till skillnaden mellan denna inkomst och de avdrag, som skola göras på den, sjuttiofem procent av den sjömansinkomst han under skatteåret erhållit. Av den skatt, som skulle utgå för den sålunda erhållna beskattningsbara inkomsten, anses såsom skatt på inkomst i land en mot denna skillnad svarande proportionell del. Har sjöman hela skatteåret tjänstgjort som

sjöman, göras på hans inkomst i land inga andra i 6 § 2 mom. avsedda avdrag än avdraget för löneinkomst i land. Har sjöman tjänstgjort som sjöman endast en del av skatteåret, är han berättigad att av avdrag på grund av höga levnadskostnader samt av försäkringspremier för honom själv och hans barn, avgifter till sjömanspensionskassan dock icke medräknade, ävensom av sjukkostnader tillgodoräkna sig en så stor del, som den tid han icke tjänstgjort som sjöman utgör av året.

16 §.

Hava makar, vilka jämlikt stadgandena om inkomst- och förmögenhetsbeskattning skulle vara skattskyldiga på grund av sin sammanräknade inkomst och förmögenhet, eller endast den ena av dem under skatteåret haft sjömans-

inkomst, beskattas de vid fastställandet av inkomst- och förmögenhetsskatt för inkomst var för sig såsom skilda skattskyldiga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1974.

Lag

om ändring av 75 § beskattningslagen.

I enlighet med Riksdagen beslut ändras 75 § 1 mom. beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) som följer:

75 §.

Efter det skattenämnden fastställt inkomsten och förmögenheten för varje inkomstkälla och förmögenhetsgrupp samt bestämt de avdrag, som skola göras från den skattskyldiges totala inkomst- och förmögenhetsbelopp, skall skattenämnden fastställa den vid statsbeskattningen beskattningsbara inkomsten och förmögenheten samt den skattskyldiges skatteklass jämte de belopp, vilka på stadgade grunder

skola avdragas från hans skatt, liksom även den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten och antalet skattören, som i anledning därav skola påföras.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1974.

Lag

angående upphävande av lagen om familjebidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Härmed upphäves lagen den 30 april 1943 om familjebidrag (375/43) jämte däri senare vidtagna ändringar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1974. Lagen om familjebidrag jämte däri senare vidtagna ändringar samt med stöd därav utfärdade stadganden och föreskrifter tillämpas dock även under tiden 1.1.—30.6.1974 endast till den del det är fråga om i 1 § 2 mom. lagen om familjebidrag avsedd familj, där den ena eller

vardera av föräldrarna åtnjuter i folkpensionslagen (347/56) avsedd folkpension och sålunda att familjebidrag erlägges endast för första halvåret 1974. För de sålunda uppkomna kostnaderna utfår kommunerna med avvikelse från stadgandena i lagen om familjebidrag på ansökan ersättning av folkpensionsanstaltens medel. Beträffande ansökan gäller i tillämpliga delar vad i lagen om familjebidrag är stadgat om ansökan, som göres hos socialstyrelsen.

Lag

angående upphävande av lagen om specialbarnbidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Härmed upphäves lagen den 30 december 1960 om specialbarnbidrag (538/60) jämte däri senare vidtagna ändringar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1974. Lagen om specialbarnbidrag jämte däri senare vidtagna ändringar samt med stöd därav utfärdade stadganden och föreskrifter tillämpas

dock även under tiden 1.1.—30.6.1974 endast till den del det är fråga om erläggande av specialbarnbidrag för barn, vars föräldrar eller den ena av dem åtnjuter i folkpensionslagen (347/56) avsedd folkpension. De sålunda uppkomna kostnaderna erlägges med avvikelse från stadgandena i lagen om specialbarnbidrag av folkpensionsanstaltens medel.

Lag

angående ändring av lagen om förskott på underhållsbidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* rubriken på lagen den 7 juni 1963 om förskott på underhållsbidrag (281/63) och *fogas* till lagen en ny 1 a § som följer:

Lag

om förskott på underhållsbidrag och om underhållsstöd.

1 a §.

För sådant i Finland bosatt barn utom äktenskap, som icke fyllt 16 år och vars moder icke ingått äktenskap eller vars moders äktenskap blivit upplöst, erlägges av allmänna medel underhållsstöd att användas till barnets underhåll, såvida den som åtagit sig eller ålagts att erlagga underhållsbidrag avlidit utan att efterlämna för underhållsskyldighetens fullgörande erforderliga medel eller såvida för barnet icke genom avtal eller dom fastställts underhållsbidrag och modern icke lever i ett äktenskapsliknande förhållande med den som erkänt barnet eller med annan man.

Underhållsstödet utgår med 60 mark i månaden.

Kostnaderna för underhållsstödet erlägges helt med statsmedel. Annars gäller angående underhållsstödet i tillämpliga delar vad om förskott på underhållsbidrag i denna lag är stadgat. Underhållsstöd må dock icke indrivas hos underhållspliktig i annat än i 23 § avsett fall.

Denna lag träder i kraft den 197 .

Lag

om ändring av folkpensionslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* 21 § 2 mom., 28 § och 41 § 1 mom. folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56), av dessa lagrum 21 § 2 mom. och 41 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 28 juni 1963 (349/63), samt *fogas* till lagen en ny 30 b § som följer:

21 §.

Till ålderdoms-, invaliditets- och arbetslös-

hetspension samt till ålderdomsstöd hör i de fall, varom stadgas i 30 b §, barnstillägg. Till invaliditets- och ålderdomspension hör där-

Lag

angående upphävande av lagen om specialbarnbidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Härmed upphäves lagen den 30 december 1960 om specialbarnbidrag (538/60) jämte däri senare vidtagna ändringar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1974. Lagen om specialbarnbidrag jämte däri senare vidtagna ändringar samt med stöd därav utfärdade stadganden och föreskrifter tillämpas

dock även under tiden 1.1.—30.6.1974 endast till den del det är fråga om erläggande av specialbarnbidrag för barn, vars föräldrar eller den ena av dem åtnjuter i folkpensionslagen (347/56) avsedd folkpension. De sålunda uppkomna kostnaderna erlägges med avvikelse från stadgandena i lagen om specialbarnbidrag av folkpensionsanstaltens medel.

Lag

angående ändring av lagen om förskott på underhållsbidrag.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* rubriken på lagen den 7 juni 1963 om förskott på underhållsbidrag (281/63) och *fogas* till lagen en ny 1 a § som följer:

Lag

om förskott på underhållsbidrag och om underhållsstöd.

1 a §.

För sådant i Finland bosatt barn utom äktenskap, som icke fyllt 16 år och vars moder icke ingått äktenskap eller vars moders äktenskap blivit upplöst, erlägges av allmänna medel underhållsstöd att användas till barnets underhåll, såvida den som åtagit sig eller ålagts att erlagga underhållsbidrag avlidit utan att efterlämna för underhållsskyldighetens fullgörande erforderliga medel eller såvida för barnet icke genom avtal eller dom fastställts underhållsbidrag och modern icke lever i ett äktenskapsliknande förhållande med den som erkänt barnet eller med annan man.

Underhållsstödet utgår med 60 mark i månaden.

Kostnaderna för underhållsstödet erlägges helt med statsmedel. Annars gäller angående underhållsstödet i tillämpliga delar vad om förskott på underhållsbidrag i denna lag är stadgat. Underhållsstöd må dock icke indrivas hos underhållspliktig i annat än i 23 § avsett fall.

Denna lag träder i kraft den 197 .

Lag

om ändring av folkpensionslagen.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* 21 § 2 mom., 28 § och 41 § 1 mom. folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56), av dessa lagrum 21 § 2 mom. och 41 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 28 juni 1963 (349/63), samt *fogas* till lagen en ny 30 b § som följer:

21 §.

Till ålderdoms-, invaliditets- och arbetslös-

hetspension samt till ålderdomsstöd hör i de fall, varom stadgas i 30 b §, barntillägg. Till invaliditets- och ålderdomspension hör där-

L a g

angående ändring av 4 § 2 och 3 mom. lagen om frontmannapension.

I enlighet med riksdagens beslut ändras 4 § 2 och 3 mom. lagen den 23 april 1971 om frontmannapension (294/71) som följer:

4 §.

I 28 § 1 mom. folkpensionslagen avsedd förhöjning tillämpas icke vid bestämmandet av frontmannapension.

Då pension som utgår enligt lagens 2 och 3 §§ bestämmes, tillämpas vad i folkpensionslagen är stadgat om folkpensionens under-

stödsdel, likväl så, att beloppet av den i folkpensionslagen avsedda fulla understödsdelen vid pensionens beräkning höjes med 10 procent för varje i 28 § 2 mom. folkpensionslagen avsett barn.

Denna lag träder i kraft den 197 .

L a g

angående ändring av lagen om vårdbidrag för barn.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 2, 3 och 6 §§ lagen den 4 juli 1969 om vårdbidrag för barn (444/69), av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 5 december 1969 (735/69), samt fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

2 §.

Vårdbidrag erlägges till barn, som på grund av sjukdom, lyte eller skada under minst sex månader är i behov av särskild vård och rehabilitering i sådan omfattning, att därav förorsakas betydande ekonomisk eller annan särskild belastning.

Vårdbidraget är lika stort som det vårdtillägg som utgår enligt folkpensionslagen.

3 §.

Vårdbidrag erlägges högst till utgången av den månad då barnet fyller 16 år.

Vårdbidrag må beviljas antingen för viss tid eller tills vidare.

Vårdbidrag indrages, när barnet icke längre är berättigat därtill.

6 §.

Kostnaderna för vårdbidraget erlägges av folkpensionsanstaltens medel.

8 a §.

Barn, för vilket under kvartalet före denna lags ikraftträdande med stöd av 3 § 2 mom. lagen om specialbarnbidrag (538/60) utbetalats specialbarnbidrag och vilket icke fyllt 16 år, är berättigat till vårdbidrag räknat från denna lags ikraftträdande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1974, dock så, att för lagens verkställighet erforderliga åtgärder kan vidtagas redan före lagens ikraftträdande. Kommunerna skall före lagens ikraftträdande tillställa folkpensionsanstalten av denna nödigbefunna uppgifter och handlingar.

Lag

angående ändring av 8 § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 8 § 2 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare, sådant detta lagrum lyder i lag av den 29 december 1972 (934/72), som följer:

8 §.

Samordningsgränsen uträknas genom att av samordningsgrunden, som med i 3 mom. stadgade undantag utgöres av den högsta grundpensionsgrundande lönen, tages 60 procent och härifrån avdrages ett belopp, vilket är lika stort som det sammanräknade beloppet av folkpensionens grunddel och den fulla understödsdelen till ensamstående barnlös person i den i 27 § folkpensionslagen avsedda tredje kommungruppen. Ingår i pensionen i 7 c § avsett barn tillägg, användes såsom ovan avsett avdrag enbart beloppet av folkpensionens

grunddel. Vid uträknande av samordningsgränsen beaktas dock såsom folkpensionen motsvarande avdrag högst 30 procent eller, om i pensionen ingår i 7 c § avsett barn tillägg, högst 6 procent av samordningsgruppen. Vid samordning av såsom delpension beviljad invalidpension uträknas samordningsgränsen genom att av samordningsgrunden tages 30 procent eller, om i pensionen ingår i 7 c § avsett barn tillägg, 33 procent.

Denna lag träder i kraft den
197 .

Lag

angående ändring av 12 och 13 §§ lagen om statens pensioner.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 12 § 1 mom. och 13 § lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66), av dem 13 § sådan den lyder i lag av den 31 december 1968 (793/68), som följer:

12 §.

Då pension beviljas med stöd av 10 § 2 eller 3 mom. denna lag, fogas för beräkning av pensionens maximibelopp till pensionen folkpensionens grunddel och för ettvar i 10 a § avsett barn under 16 år i 30 b § folkpensionslagen stadgat barn tillägg motsvarande den i 27 § nämnda lag åsyftade tredje kommungruppen;

den i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnda grundpensionen med beaktande av det avdrag, som skall göras från pensionen på grund av förmånstagaren tillkommande andra pensioner och betalningar, pension i enlighet med denna lag likväl, om den beviljats med tillämpning av 10 § 2 eller 3 mom., utan sådant avdrag; och

i 8 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd pension, livränta eller ersättning.

13 §.

Pensionsbeloppet skall beräknas ånyo, om förmånstagare, sedan pensionen beräknats på ovan stadgat sätt, befinnes äga rätt till pension, livränta eller ersättning, vilka skola beaktas då pensionsbeloppet beräknas;

om beloppet av dylik pension, livränta eller ersättning ändras till följd av besvär;

då i 10 a § avsett barn fyller 16 år; eller på ansökan av förmånstagare, om pensions, livräntans eller ersättningens belopp väsentligt förändrats.

Denna lag träder i kraft den
197 .

Lag

angående ändring av 8 § lagen om pension för riksdagsmän.

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 8 § 1 mom. lagen den 14 juli 1967 om pension för riksdagsmän (329/67) som följer:

8 §.

Därest riksdagsman beviljad pension samt till honom utgående grunddel av folkpension, och för ettvar i 10 a § lagen om statens pensioner (280/66) avsett barn under 16 år i 30 b § folkpensionslagen (347/56) stadgat barn tillägg till folkpension i enlighet med den i 27 § nämnda lag avsedda tredje kommungruppen, på stadgandena i lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) grundad livränta, jämlikt trafikförsäkringslagen (279/59) utgående fortlöpande ersättning för skada som drabbat honom själv, livränta i enlighet med lagen

om skada, ådragen i militärtjänst (404/48), i 8 § 4 mom. lagen om grundpension eller annan därmed jämförlig, på tjänste- eller arbetsförhållande baserad pension sammanlagt överstiga den i 2 mom. stadgade samordningsgränsen, avdrages den överskjutande delen från den enligt denna lag utgående pensionen då denna utbetalas.

Denna lag träder i kraft den
197 .

Helsingfors den 28 september 1973.

Republikens President

Minister